

Передплата

на «РУСЛАНА» виносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границю.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Нова боротьба в угорскім соймі.

(X) Здавало б ся, що нам тут нема чого журити ся тим, що діє ся в Угорщині. Тимчасом се річ неперечна, що всі тамошні події відбивають ся в наслідках на австрійських краях і для того треба пильну бачність звертати і на угорскі внутрішні справи.

Міністер-президент гр. Тіса постановив зробити лад в угорскім соймі і довести там до трикового порядку. Се легко зрозуміти особливо у нас, де семилітня обструкція і бездіельність державної ради дала ся всім в знаки, відбила ся на всіх відносинах державних і краєвих, довела до застою в політичних справах. Щоби запобігти безплідній обструкції в будучині, постановив гр. Тіса зреформувати регулямін соймовий але з усього, що доси відомо про сю справу, трудно ще здогадати ся, якими понуками кермував ся гр. Тіса, що як раз в сій хвилі виступив із сею справою, в хвилі, коли по дволітній боротьбі в угорскім соймі, по завзятій обструкції, котра повалила два міністерства, настав був спокій і ніхто з опозиції, утомленої довгою боротьбою, не задумував тепер починати обструкцію на ново. Гр. Тіса є розумна і бистра політична голова, чоловік великої рішучости і діяльности і нераз дав докази, що уме свою волю перевести. Але при тим є він також корінним Мадяром і в нічім не уступає перед Кошутом або Польонім. Їм повело ся побороти обструкцію а відтак протягом трох місяців полагодити найважніші державні справи, все втихомирило ся, затихли навіть голоси про цілову самостійність Угорщини, опозиція як би щеала. А тепер своїм внесням на зміну регуляміну розбудив він опозицію на ново, она зірвала ся на рівні ноги, зєднана ся разом, щоби всіма можливими способами поборювати заміри гр. Тіси.

Вибрано вправді регулямінову комісію, котра має застановити ся над потрібними змінами соймового регуляміну, однак не тільки скрайно опозиційні сторонництва відказали ся взяти участь в нарадах сеї комісії і не вислали до неї своїх відпоручників, але й національне сторонництво з гр. Апонім на чолі пристало до опозиції. Тим способом в комісії заступлені лише правительственні ліберали, а що не будуть мати ніякої опозиції, можуть зміну регуляміну скоро полагодити в комісії, так що властива боротьба відбуде ся в повній палаті.

Яко посередник між правительством а опозицією виступив гр. Юлій Андрані, син бувшого міністра заграничних справ, котрого імя всеж в угорскій суспільности окружене сьавом батьківским, однак се посередництво не довело до ніякого успіху. На питанє, чи гр. Тіса був би готов своє внесене взяти назад, відповів він вовсім рішучо: «Я нічого не заперечую. Хто мене знає, сей відає, що я не люблю вагати ся і колибати».

Звідають також, що опозиція була би готова приступити до ревізії регуляміну,

але щоби лишити можливість обструкції при рекрутациійній предлозі.

В сторонництві незалежності не однаково пояснюють найновішу ухвалу про поборюване зміни регуляміну. Коли провідник уміркованого крила Талі заявив, що ухвала сторонництва не означає ще обструкції, то п. Польоні сказав, що обструкція є вельми лагідним висловом того, що опозиція наміряє, бо тут будуть вести боротьбу на житє і смерть.

З усього того видно, що треба приготувити ся на вельми бурливі події в угорскім соймі.

Заповіт закордонного Полака.

(Дальше).

Tak samo i z Europą. Ona gnije. Rosya ma stworzyć swoją kulturę i nadać ją światu w całej obszerności to jest w religii, nauce, sztukach pięknych, przemysłach, technice, polityce i ekonomii, spajając to wszystko w sobie i nadając mu barwę chrześcijańską.

Czyż nie o tem samem troszczy się i Leon XIII? A że Kościół katolicki żyje i po Watykańskim Soborze, to widać właśnie z tego, że kiedy zbogacona łaską Bożą za wierność swoją i przez upadek brata, odziedziczywszy prace zachodu, Rosya zawarła się sama w sobie, zapominając swoje przeznaczenie nawrócenia Azji, albo myśląc odrzucić albo pochłonąć Zachód i obejść się bez niego: On, spełniając swoje przeznaczenie wzywa do pojednania kościołów, dla nawracania pogan.

Od czasu anatemy, która rozdzieliła kościoły, ustały i samowola wtrącania się władzy świeckiej w sprawy Kościoła i herezyje cesarzów i patriarchów, bo z tego czasu aż dotąd już ozierają się na tych, kto ma prawo dozoru kleru.

A czemuż tego nie chcą czy wiedzieć, czy rozumieć, gdy w tem właśnie okazuje się życie Zachodu. Usuńcie tylko z rodziny głowę i ona niezbędnie pójdzie w rozprzężenie.

Chomiaków wyrzuca nam brak braterstwa, nie tylko w zgłoszeniu się ze wschodnimi na konto filioque, (co zupełnie sprawiedliwie), ale i mnóstwo rozmaitych dodatków, skrótów i zamian, nie stanowiących istoty religii. Ależ to i znamionuje charakter swobody katolicyzmu (w przeciwności niewolniczego przywiązania do najmniejszej drobnostki wiary Byzantyi), w czem zawsze przebiera wszelka władza, naprz. Wiktor w czas jeszcze zupełnego braterstwa (pascha).

Ta właśnie swoboda i ufanie w siebie i braci, i zgorczyły, już w czas rosterek, Focjusza; a gdy to już wywiązało się w anatemy, tu już o braterstwie mowy być nie mogło: bo Kościół ze stosunku miłości, przeszedł w stosunek prawa.

Wszystkie opozycje biskupów na Soborach Lugduńskim, Bazylejskim, Trydenckim i Watykańskim tego dowodzą. Odpowiedź zawsze jedna: „Nie czas“ to jest Wschód i reszta odpadniętych pod anatemy, powinien się upokorzyć.

Alboż nie widział Zachód niewiary Wschodu w boskość postanowienia suprematus, wymawiającej się tem, że taka władza nie idzie z podania apostołów?

Pierwotne 3 wieki panowała miłość, każdy w sercu swem nosił papieża — samorząd; zewnętrzny

papież był niepotrzebny i podania prawnej władzy (ktoby był większy) być nie mogło.

A gdy potrzeba skarcenia cesarzów i patriarchów Grecyi, płodzących herezyje, zmusiła okazać władzę, przy niewierze wschodnich: 1-o tu zaszyły dwa warunki tego dowodu prawdy boskości postanowienia przez Sobor całego świata, 2-o wybrać taki znak postuszeństwa, który by nie sprzeciwiał się wierze wschodnich.

Soboru nie przeprowadzono, a filioque właśnie było to, w czem zgodzić się Wschód nie mógł.

Obydwie przyczyny nieporozumienia się trwają i dotąd. I gdy zachodni czekają upokorzenia się, to wschodni tylko litują się takiej niekonsekwencyi postępowania.

Nie mniejszą okazują i wschodni. Chomiaków oskarżając Zachód w braku braterstwa, i mówiąc to ze zgodą z całym Kościołem wschodnim, czy nie okazuje nie tylko braku braterstwa, ale zupełna bratobójstwo, gdyż 200 mil. katolików odrywa od Matki-Kościola, zabijając ją. I także samowolnie, bez głosu całego Chrześcijaństwa, jak i Zachód.

Prawdziwie tego nie mogli dokonać ani zachodni ani wschodni chrześcijanie. Zrobił to wróg Kościoła szatan. A ponieważ wierzymy, iż mocy piekielne nie zwyciężą go, bo oto czas uciec się do sądu całego Chrześcijaństwa, z którego powstają i cesarze i papieża, i mogą być powołani przed sąd jego.

Dyktatura osobistej nieomyślności Papieża doręczona na Watykańskim Soborze Papieżowi dowodzi, że nawa kościoła jest kołatana ze wszystkich stron jednomyślną burzą niewiary w potrzebę na ziemi ziemskiej władzy, złożonej w jednym ręku, jak okręt w czasie burzy i że ta władza nie jest pochwycona samowolnie, ale z rozkazu Jezusa Chrystusa. Znaczenie i moc tej władzy spoczywają na wzajemnej wierze i miłości pasterza i trzody, jak u Św. Ignacego Teofora.

Oplakany stan Chrześcijaństwa¹⁾ od czego zależy? Czy nie od tego, że oba stare kościoły trwają w swoich starych uczuciach wzajemnej nienawiści i zazdrości. Pytanie przed samą męką Chrystusa „kto jest większy...“ rostrzygnięte Jan(?)²⁾, nie bierze się na uwagę, jak się zdaje, nigdy nie będzie rostrzygnięte przez nich; zupełnie tak, jak między poważnionymi małżonkami.

Czy nie dla tego, w sam czas rozdzielenia kościołów Bóg wyprowadza nowe plemię — Słowianów, skłonny do pokoju i pojednania i obce zwadom i nieprzyjaźni.

Teraz ono wystawia organizm z rozpadniętymi członkami, z których jeden i w ciele i duszy tryumfuje i gotów jest zabrać pod swoje skrzydła wszystkich, byleby zrzucili z siebie nieprzyjaźń, Rusini i Polacy nie braciaż to Słowianie.

Wierzę, że nie bez woli Bożej stało się rozzerwanie Polski między trzema narodowościami i wyznaniaми.

Żyjąc między nimi Polacy zbadali wszystkie różnomysłności i przekonali się, iż one są samą czczością; że zawsze dogmata posłużyły tylko parawanem dla zakrycia namiętności; że wszystko zależy na chceniu władz duchownych i świeckich.

Czyż nie czas temu chceniu? Nie mówię o plagach świata, krzyżujących ludzkość i one jeszcze mogą być oszczędzane do czasu; ale czy nie nasu-

¹⁾ t. j. powszechny upadek chrześcijańskiego życia.

²⁾ Nie na górze Garyzim i nie w Jerozolimie (kościół ducha i prawdy).

ва się z głębi Azji straszliwymi boskimi ostaczeniami — głodu, cholery a teraz i rozbudzonego zwierza, a czy nie groźba za zaniechanie triumfującym chrześcijanom nawrócenia Azji.

Jakże przy takim wspólnym niebezpieczeństwie przedłużać domowe zatargi, a nie pospieszać ku zgodzie.

Otóż i co do polityki i do pojednania kościołów, najlepiej myślę, mogą się przydać Polacy. (O Noe! o Eliaszu! o Gedeonie!)

Restauracja ich w etnograficznych granicach wnet na każdym miejscu rozprószenia zmiśni ich z wrogów na najwdzięczniejszych przyjaciół. A z erudycyji ujemnej strony katolicyzmu oni skorzystali tyle, że nie zrywając z swoim ojcem, odkrywając mu dobytą doświadczeniem prawdę prawosławia, przy jego (Papieża) szczeroci, wysokim życiem wzywaniu za pojednaniem kościołów poruszają go do zgody na samobytno utworzenie narodowego kościoła, do którego wjdzie wszystko to, co nie tylko składa moc Wschodu, ale i uswojony przez niego protest prawdy odstępców (Lutrów).

Wtenczas obaczają, że w katolicyzmie niema nic fałszywego, a tylko skorupa dla nieprzyzwyczajonych oczu, która gorszy (prawda z usunięciem prawdziwych nadużyć).

Żeby to ośmielić się powiedzieć, trzeba całe życie obserwować, cierpieć porównania, znosić wyrzuty, bronić wiary, nakoniec szperać, uczyć się i żyć między powaśnionymi. Tak Polacy mogą się przyczynić do połączenia kościoła, przynajmniej we wspólnoci Sakramentów i odnowienia braterstwa i miłości, czego przykłady widać wszędzie, zwłaszcza po wsiaach od wspólnego życia.

Bez pojednania kościołów zaś nie ma nawrócenia pogan. I Bóg czy przestanie karać?

Żeśmy od wpływu Niemców stracili wiele ducha i słowianstwa i chrześcijaństwa, to jest widoczne. Odzyskać to można, zapatrując się i naśladowując ruskich, w których najgłębiej się on zachował, zwłaszcza w religii ducha bojaźni¹⁾ czem stoją Ruscy.

Ślawianofile i Filewicz powiadają, że ponieważ upadek Polski stał się od oderwania się od Słowianstwa i prawosławia, to i uleczenie pójdzie od zruszczenia i przyjęcia prawosławia. To poszło od kierunku Milutina.

(Дальше буде).

Япаньско-росийска війна.

Бій над р. Шаго.

Росийска офензива не устает і вже більше не устане, хіба би з цілковитим погромом росийської армії. Раз сказав Куропаткін: вперед! то вже і нема йому вороття! Росийські війська хіба силою фактів відступлять на часок і частин-

¹⁾ Czy (gorzko mówić) Polacy bodaj czy nie zupełnie stracili zachowując tylko pozór wiary, a ducha jej wyrzekli się.

но з того місця, де Япанці сконцентрують свою артилерію і приціливши ся добре, стануть ширити знищене, але від головнокомандуючого они вже не почують більше приказу: відворот! Вже не буде такого відступованя, як давніше на 80—100 кілометрів, але цофнувши ся на 1—2 кілометри, ті самі війська знов зберуть ся до контратаку на Япанців, одержавши евентуально потрібні підкріплення. Так треба розуміти тактику Куропатківа і в таким виді она зовсім не стоїть в суперечности з його звісним розказом. Як передтим Куропаткін наказував кождому командантові і сам повтаряв обіздячи фронт: «пам'ятайте, се не рішучий бій, а треба вчас відступити, задавши неприятелеви страти», так тепер кождий вояк, чи офіціар росийської армії знає, що нема йому иншої дороги, хіба на ворога, або у могилу чи в шпиталь. Ба, примірна двотижнева борба триває ще дальше з незменшеною завзятостию і правдоподібно буде тягнути ся дальше, мимо приморозів, які тепер вже в Манджурії добре доскулюють, особливо в ночі, доки одна з воюючих сторін не вичерпає ся на силах людей і воєнних засобах. Як ми вже давніше вказали на те, дуже важну ролю відіграє тут байкальська окружна залізниця. Вправді англійські дневники доносять вже, що тунелі на ній мають бути за низькі, так що всі комини машин поломали ся, а деякі вагони не змістилися і наслідком того вигинули цілі поїзди вояків, а тунелі завалили ся в тих критичних місцях — однак се все тільки приувеличення, або і прості видумки англійських япанюфілів задля строжожого росийської суспільности та і задля матеріяльної рентовности таких сензаций. Щоби так в дійсности було, трудно припустити, а росийські дневники заперечують тому категорично. Правда, що і Япанці забезпечили свої зади так, що їм правдоподібно не забракне воєнних засобів, о скільки не вичерпають ся матеріяльні средства япаньского скарбу. В тім згляді Япанія оглядає ся вже за новою, третою позичкою і тим способом дальша судьба війни, як і впрочім її початок став в повній і очевидній зависимости від англійських та американських капіталістів. Та при рівних взагалі шансах в теперішнім бою перебувають для Росиян аж три корисніші услія: передовеім незломний дух офензививі і моральна сила, яка лучить ся з нею, відтак ліпше ознакомлена з тереном, бо росийські війська, випираючи Япанців, будуть вже третій раз переходити через ті самі околиці, а вінци те, що надходячі щоденно свіжі війська з європейської Росії, се не старі резерви, якими вже тепер виключно може розпоряджати Япанія, а добірні молоді і сильні, добре вправлені полки. Так можна сказати, що сухопутна борба Росії зачала ся доперва від розказу офензививі.

Нові вісті.

Ген. Сахаров телеграфував вчера до генерального штабу: Після одержаних справоздань Япанці підняли в ночі 17. с. м. атак на наше

праве крило. Всі атаки ми відперли. В часі дня 17. с. м. наші війська заняли село Шлянчя над рікою Шаго на захід від Шагону. Неприятель острілював сильно забрані нами позиції коло того села і заатакував одну позицію на ізольованім горбі Путілова. Тут прийшло до дуже завзятої борби на багнети. Кількох офіцірів, що кинули ся на неприятеля, хотячи дати примір воякам, Япанці закололи багнетами. Се запалило відвагу наших рядів. Рани убитих по обох сторонах є доказом, як бороли ся хоробро. Вечером 17. с. м. і в часі ночі на 18. с. м. ми поховали погиблих Росиян і Япанців з військовими почесностями. З рухів війск видно, що Япанці концентрують зватні сили против нашого центра — „Берж. Ведомості“ довідують ся з Харбіна, що в ночі 17. с. м. Росияни поступили наперед, випираючи Япанців з 6-ти позицій, при чім здобули 8 гармат. Япанці заняли наново сильне становище на горах дня 17. с. м. о год. 2 пополудни, при чім забрали 19 полевих гармат і 8 скорострільних. — „Berl. Lokal-Anzeiger“ насупереч рожевим донесеням з Токіо оголошує депешу з Мукдену п. д. 17. с. м.: Дня 15. і 16. с. м. борба на цілім фронті манджурскої армії тривала дальше. Росийські війська задержали свої становища. Удало ся їм також на деяких місцях перейти до атаки. Дня 16. по год. 6. вечером Росияни вигнали Япанців з місцевости Гузюшан, здобули 8 япаньских гармат. Минулої ночі межі год. 12. а 1. Япанці трикратно атакували Росиян над рікою Шаго. Серед убийчого огню, який тривав три чверти години, Япанців відперто. Стратегічне положене Япанців є тепер дуже некорисне. Коли Росиянам дальше допнше щастє, готова наступити катастрофа для япаньської армії, яка закінчила би ту кроваву борбу. — Berliner Tag-blatt доносить з Петербурга: Вчера о год. 11. передполуднем Росиянам удало ся переломити япаньский центр, забрати кілька гармат і спіймати кількасот Япанців до неволі. Япанців відкинули далеко, так що позиції поодиноких япаньских відділів є zagrożені. Куропаткін сам провадив атак. Помимо сего в тутешнім генеральнім штабі панує пересвідчене, що рішене битви мусить наступити на східнім крилі, а не в центрі. Борба триває дальше. — Тепер вже і япаньські жерела признають, що армія ген. Оку в центрі потерпіла великі страти, а бригаду ген. Ямада на лівім крилі окружили Росияни і примусили до борби грудь о грудь, після якої Япанці зі стратами цофнули ся. Очевидно, після япаньского звичаю, ті страти зредуковані до неімовірно малого числа 1000 людей.

НОВИНИ.

— Календар. В четвер: руско-кат. Сергія і Вакха; рим-кат. Феліціяна. — В пятницю: руско-кат. Пелагії; рим-кат. Уршулі.

— Позір Львовяни! Забавовий комітет «Сокола» устроїв в суботу дня 22. с. м. вечерниці з тан-

Діти Ванюшина.

Драма в 4-х діях С. Найденова, переклав з російского Йосиф Стадник.

(Конець).

КУКАРНІКОВА. Ми почули музику, таї прийшла послухати.

(Сідають. Аня підходить до вікна).

КУКАРНІКОВА. Се улюблена річ Інночки (звертає ся до Клявдія). Вам подобає ся?

КЛЯВДИЯ. Так.

(Всі слухають. По хвилі Інна перестає грати і крадькома глядить на Константина, котрий все ще сидить в одній та тій самій позі).

АРІНА ІВАНІВНА. Костю, що се такого, що батька нема.

КОНСТАНТИН (глядить на годинник). Певно хтось задержав. Вже пів до десятої.

АНЯ. От, здає ся, хвіртка хлопнула. Се він.

КОНСТАНТИН. Так, певно він (відходить).

(Мовчанка. Інна перебирає клявішу. Константин вертає).

КОНСТАНТИН. Ні, се не він...

(Всі починають трівожити ся).

АРІНА ІВАНІВНА. Може післати би до Павла Сергієвича? Може бути, що він там?

КЛЯВДИЯ. Павлика, мамо нема дома.

АРІНА ІВАНІВНА. Так деж він може бути? Я вже не знаю (мовчанка).

КОНСТАНТИН. Ви простіть мамочко. Тата очевидно щось задержало.

КУКАРНІКОВА. Алеж ми не збираємо ся ще домів! Нас скоро не позбудете ся. От Інна засьпіває нам дещо. Інночко, засьпівай!

ІННА. Дуєт з Костем.

КУКАРНІКОВА. Так, так, Костю, виявіть нам свої таланти.

КОНСТАНТИН. Не можу, мамочко: взяв всего десять лекцій науки сьвіву.

ІННА (звертаючи ся до Костя). Що хочете щоби я засьпівала.

КОНСТАНТИН (вибирає романс). Засьпівайте се. Я чув в Москві, як сьпівала Фострем. Чудесно!

ІННА. Гаразд! (сьпіває).

АНЯ. Єго голос!... Прийшов.

(Інна перестає сьпівати. Всі глядять в салю та дожидають. Мовчанка).

КОНСТАНТИН. Мабуть прочуло ся тобі.

(Аріна Івановна виходить та скоро входить назад). Ні, не він.

КОНСТАНТИН. Прошу дальше, Інно.

АНЯ. Простіть, я помішала вам сьпівати.

ІННА. Нічо (сьпіває дальше).

(Через якийсь час доносить ся якийсь невизначний шум. По салі перебігає Акуліна; Аня, Аріна Івановна і Константин прислухують ся. Інна сьпіває дальше. Шум близше, — добре чути топання ніг. Скоро появляють ся в салі незнакомі люди; зтось з них говорить: «суди». Інна замовкла. В світлиці тишина. Вносять мертвого Ванюшина. Несуть єго: Старик в лахматях, татарин, та ще кілька людей з вулиці. В товпі завважний лише один інтелігентний чоловік в цилиндрі. Люди з трупом входять у світлицю).

КОНСТАНТИН. (Не зрозумівши, що стало ся, боязливо і тихо питає старика). Що з ним?

СТАРИК в лахматях (глухим голосом). Застрілив ся... в городі. (Константин робить крок наперед та з переміненим лицем від перестрахи глядить на трупа; Аріна Івановна окаменіла на місці; лице Клявдія дрижить судорожно; Аня зараз скрикнула та впала в обморок. Кукарнікова і Інна не розуміючи, глядять одна на другу. Страшна мовчанка).

(Ще хвилиночка. — а трагедії їх душ лежентами та стонами проривуть ся на світ).

Ярослав, 30. мая 1904.

цями в кімнатах «Рускої Бесіди» (Ринок 10). Початок о 8½ год. вечер. О численну участь просить — *Комітет*.

— **Заг. збори „Клубу Русинок“** у Львові будуть в середу дня 2. падолиста о 5. год. вечер.

— **Драматичний конкурс Тов-а ім. Котляревського** привіє, бодай що до скількості надісланих творів, несподівано корисний успіх. Іменно прислано аж 10 поважних драматичних творів, переважно 5-дівних. Чи якість драматичної продукції буде відповідати скількості, се покаже осуд юрорів, а ще правдивіше виведене на сцені нагороджених драм. Та всеж таки належить піднести сей зріст драматичної продукції у нас, який проявив ся навіть в виду невеличких премій, які було в силі назначити Тов-о ім. Котляревського у своїм драматичнім конкурсі. Тому звертаємо ся до наших послів з запитом, що чувати з краєвим, драматичним конкурсом на рускі драми, який має розписувати ся що року, чи що другий рік, а вже від трех літ его не оголошують? Коли се виходить з недбалости краєвого виділу, то наносять ся тим велику шкоду нашій літературі і нашому театрові.

— **Руский театр в бюджетовій комісії.** На посліднім засіданню бюджетовій комісії пос. Пінинський реферував справу субвенції на руский театр у Львові. Комісія ухвалила згідно з внесенням краєвого виділу, предложити соймови внесення на приєнане субвенції в висоті одної третини дійсних коштів будови руского народного театру, однак не більше як 300.000 К. Дневник польскі пише в тій справі ось що: Вчера відбуло ся засіданне бюджетовій комісії, на яким пос. Пінинський предложив вельми старанно і просторо оброблений звіт в справі субвенції на будову руского театру. Подібно, як польска суспільність, як краєвий виділ, так і п. справоздавець станув на становищі прихильнім для сеї культурної потреби руского народу. Звіт его є одним доказом більше, як радо наша суспільність поносить навіть непропорціонально великі жертви (страшно великі! — *Ред.*), де ходить о справедливі жаданя Русинів! Знаємо, що вдячність не стрітить нас за те, але на се зовсім не оглядаємо ся, сповняючи наші обовязки (яка великодушність! — *Ред.*) супроти Руси з пере-свідченя, без огляду на невідповідне найчастійше поведене єї офіціальних представителів. Справоздавець, годячи ся в засаді на уділене субвенції в скількості 1/3 фактичних коштів будови (найбільше 300.000 К), с. є на уділене такої субвенції, яку в своїм часі одержав Краків на будову польского театру, домагав ся однак, аби краєвому виділу застережи належату контролю і вплив. Звіт домагав ся передовсім утвореня фундації відповідної для тої цілі, який би виплачено краєву субвенцію. Ту субвенцію мають виплатити аж тоді, коли решта фондів буде вже достаточна за забезпечена (яка хитрість! — *Ред.*) Однак та проволока не буде значна, бо складки зростають вельми поважно. Шож дотичить складу фундаційної ради, то комісія бажає скріпити в ній становишко краєвого виділу; она хоче, аби кр. виділ іменував до неї п'ятьох членів, рускі товариства також тільки, а міска рада Львова одного. З межі п'ятьох членів, іменованих кр. виділом, бодай три мають належати до рускої народности. Если би котре з руских товариств, що вислають делегатів до фундаційної ради, перестало ествувати, то про покликане інших відіоручників рішає фундаційна рада з затвердженням краєвого виділу. Справа винайму та іменована артистичного управителя має бути застереженою також затвердженням краєвого виділу, подібно, як в польских театрах у Львові і в Кракові. Що до цілі ужитя будучої сцени, то може она служити лише на уряджуване представлень в рускій мові; комісія зазначає з натиском, що сей будинок має служити виключно лише на театральні цілі, концерти і балі. Зовсім справедливо звіт осуджує назву «український язык», бо такого языка нема; за те вводить назву языка «малоруского» (русійського) (найшли ся язикові знатоки! — *Ред.*). Справа руского театру стане на однім з найблизших засідань сойму. — Тільки Dziennik; додамо ще, що тими товариствами, які будуть мати представителів в фундаційній раді, є: «Просвіта», «Руска Бесіда», Тов. ім. Котляревського, Н. Тов-о ім. Шевченка і «Союз товариств музичних і співацких у Львові».

— **Пожарний „Сокол“ в Любичи князівській,** равского повіта, засновано на статуті львівского «Сокола». Ц. к. намісництво вже затвердило статут.

— **Стан вічевого фонду** після звіту тоїж комісії і екекутивного комітету І. віча народних учителів Русинів представляє ся так: На річ сего фонду вплинуло до дня 18. липня с. є дня віча 167 К 23 с, підчас віча зібрано 162 К 80 с, по вічу прислано (згадану вже раз в звіті) квоту 27 К, вкінці дрібними жертвами 10 К. Разом вплинуло досі 367 К 3 с. Видатки виносять: до дня віча 62 К 70 с, підчас віча 79 К 40 с, по ферях (на друк відозви, реферату, висилки) 132 К 98 с. Остала в касі до дальшої розпоря-

димости комісії статутової «Самопомочи руского учительства» квота 71 К 95 с. — На річ нового товариства вплинуло досі 25 К (титолом вписового або і вкладки місячної). Сю суму зложила комісія на книжочку в «Союзі кредиторів», заявляє однак, що на разі суть подібні послілки злишні, бо товариство не вийде перед зібранем відповідного числа членів (бодай 500) і перед потвердженням уложеного статута в житє.

— **Вшехпольский генсьор.** По суботнійнім «інавгураційнім вечерку» у вшехпольській «Чительній академічкєй» для привитаня в товаристві нових вшехпольчків і по шпідкім комерсі, повели старші академіки своїх молодих товаришів «традиційнім вшехпольским гусаком» показувати їм нічні особености Львова. «Гусак» в силі поверх 200 головусих академіків-вшехпольчків переходячи улацями міста з бравурою татарскою, розбиваючи шиби у вікнах, в ліхтарнях, ломав дверзі, стори і що попало під руки, як сьвідчить поліційний протокол з тої ночі, і зайшов на краківске передміє до домів рознусти. Звіттам поліційний протокол нотує: «В люпанарі при ул. Пильникарській академіки з «генсьора» виломали двері до кімнат і укралі мешканцям дому рознусти три сукні, блювку і фартушок». Так вступають молоді вшехпольяки на дорогу життя, на дорогу, що веде до шпиталів і криміналів. Се були вихованці польских гімназій!

— **Напасть на границі.** З Гусятина доносять, що на селян з Шидловець, які мають свої грунти за Збручом на російській стороні, напало поверх 200 мужиків з Андрийки і Бережанки, що лежать за кордоном і тяжко їх побили. З 40 побитих Шидловичан є 9 таких, що борють ся зі смертю в гусятинськім шпиталі. Шидловичани боять ся тепер йти до свого поля за Збручом, аби не паражати свого життя.

— **Нещаслива пригода.** Черновецькому нотареві п. Соневицькому лучила ся в суботу нещаслива пригода. Ступивши хибно на сходи в домі при ул. Пальській ч. 18. стратив рівновагу і покотив ся з першого поверха в діл, при чім поломив собі руки і ноги. На оклик нещасного о поміч прибуло кількох людей, що занесли побитого до дому.

— **Пожари.** В Козьовій, стрійского повіта, знищив огонь три селянські загороди з припасами збика і наші і кількома штуками худоби. Небезпечена шкода вносить до 2000 К. — Дня 13. с. м. в полудни вибух огонь в домі селянина Леся Куфля в Соколові, підгаецкого повіта, і знищив зовсім 9 селянських загород загальної вартости звиж 4000 К. — В Рудні, ярославского повіта, погоріла хата селянина Костя Лютого з цілим устроєм і готівкою 50 К. Крім того згоріли всі урядові акти в громадській канцелярії, що містив ся в его домі. Шкода вчаси обезпечена вносить 1600 К. Причиною пожару були діти, що бавили ся сірниками. — В Кореві, городеньского повіта, згоріла на двірскім обшарі стирта шпениці властителя більшої посілости Мойсея Рубля. Шкода була обезпечена на 6000 К. — В Богатківцях, підгаецкого повіта, знищив огонь одну селянську загороду. Будинки вартости 1600 К, були обезпечені лише на 500 К. Причина огню незвісна.

— **За богато інтелігенції.** Ректор віденьского університету др. Енеріх на інавгурації шкільного року зазначив, що виділ права і філософії вже зовсім переповнені, тому молодіж повинна звертати ся на інші виділи, бо з правами і філософією не можна відтак найти місця.

— **Памятник Гоголеви.** Одескый художник-різьбар Б. Едвардс прислав харківській міській управі проект паматника Гоголеви, думаючи его виконати з граніту і бронзу. Паматник мав би бути виславлений на міській площі проти драматичного театру. По словам «Южн. Кр.» буде половина статі представляти Гоголя, задуманого підчас его письменської роботи; в правій піднятій руці держить Н. В. Гоголь перо (неначеб то він що йно відірвав ся від роботи і заглибив ся в думки). Півстать уставлена на гранітнім підніжжю, увінчаним лавровою галузкою. На підніжжю, понизше надпису, найдуть місце дві символічні маски: сатири і трагедії. Надпис релефом з бронзу звучати ме: «Н. В. Гоголю, місто Харків, 1905 р.» Граніт буде вправді тесаний, але не політрований. Ціну паматника означують около 4850 рублів.

— **Карколомний поступ.** За 38 років панованя жоретоккого короля Генриха VIII в Англії страчено 77.000 людей. Істория згадує сей факт із давної минувшини з відразою, тимчасом із чимось похожим зустрічаємо ся і в часах новітних. На залізницях Сполучених Держав потерпіло смерть за послідних десять років 78.152 людей, не говорячи вже про ранених. Значить ся залізниця Сполучених Держав роблять Генрихову роботу майже в четверо швидше, що кдає не конче гарне світло на якість американської культури, де все робить ся на лоб на шию, не перестерігаючи ніяких принципів безпеченства для людского життя.

— **Російскі дезиртири.** З Ярослава доносять: Вісьмох російских дезиртирів, іменно полковник,

6 офіцирів і війсковий ветеринар переїздило дня 11. с. м. через Ярослав до Кракова, звідки мали удати ся до Швайцарії. Згадані офіцири були вислані російским міністерством війни до місцевости положеної недалеко австрійської границі, аби там закупили коні для війска. Кори-стаючи з тої нагоди, перебрали ся они до Галичини, аби вже більше не вернути до вітчизни.

— **Подяка.** Виділ Бурси св. Володимира В. в Самборі складає отсим подяку товариству «Ризниця» в Самборі за даток 150 К в користь бурси. За Виділ: о. М. *Оргинський* голова, Т. *Віленький* скарбник.

— **В своїй хаті своя правда і сила і воля!** Родимці! І опять ми соколи галицької Руси просимо Вас, любі Родимці, о поміч в нашім розпочатім ділі. Наші відзиви до складаня жертв на будову Соکیلній прогомовіли без великого успіху. Але ми цукаємо в третє до Вас. Поможіть нам здвигнути Соکیلню! Поможіть нам довершити сей храм, а станєть він певно осередком організації і народної служби. Про средства до здвигненя соکیلської сьвятині Ви чуєте Родимці що дня: се 10-коронові позички та льоси фантової льотерії. І вічно будуть ждати Вас ті самі поклики від Соколів: Набувайте позички! а Ви наші рускі Красавиці не забувайте про нашу фантову льотерию! Найже сей поклик не остане без успіху і нехай лепти Ваші вибудують дім не для нас а для Вас, бо ми нічо инше як служба Ваша. Гаразд! — *Старшина Тов-а ім. „Сокол“ у Львові.*

— **Конкурси** оголосили: магістрат м. Теребовлі на посаду міского нотаря з річною ремунерацією 800 К; громадска зверхність в Помор'ях на посаду міского лікаря з річною платнею 800 К.

— **Родимці! Памятайте на бурсу „Шкільної Помочи“** в Снятині, в якій сего року найшло приют поверх 20 учеників реального школи, дітий убогих селян.

Посмертні оповістки.

— **Юлія** з Савицких Пацановска, жена податкового офіциала, упокоїла ся в Законанім в 25. році життя. Похорони відбули ся дня 11. с. м. в Перемишлі. В. І. п.!

— **Альбіна** з Андрийовичів Гоанюк, вдова по народнім учителю, упокоїла ся дня 16. с. м. в Жабю. В. І. п.!

— **Марія Опацка**, укрінч. учениця IX кл. виділової ім. Шевченка у Львові, упокоїла ся дня 17. с. м. в 20. році життя. В. І. п.!

Телеграми

в дня 19. жовтня.

Відень. Wiener Ztg. оголошує відручне письмо цісаря до д-ра Кербера в справі іменованя архики. Фридриха заступником покровителя австрійского і угорского тов-а Червоного Хреста.

Будапешт. Цісар зарядив утворене угорської прибічної гвардії в Будапешті та іменував єї капітаном ген. Феєрварого, бувшого міністра.

Відень. Приїхав ту австро-угорський амбасадор в Берліні, Шеґені і угорскі посередники для торговельних пересправ з Німеччиною. У Відні перебувають они 8 днів, аби одержати потрібні інструкції. Пересправи пічнуть ся небавом.

Інсбрук. В університетській авлі здерто ріжні оголошеня італійских товариств студентских. З сего приводу італійскі студенти із своїми професорами були з жалобою у ректора. Ректор прирік перевести в тій справі строге слідство.

Відень. Дирекция віденьской поліції заборовила антисемітам устроїти похід в неділю з нагоди 60-літних уродин посадника міста д-ра Люєгера.

Вешингтон. Дневники доносять, що президент Рузвельт має небавом сам жертвувати своє мирове посередництво межі Росією а Японією.

З галицького сойму.

По уділеню урльоу кільком послам, підпирали свої внесеня пос. Швед і пос. Томашевский в справі основаня польской жіночої семінарії і реального школи в Самборі і о субвенцію для польской школи в Ольшавку. Відтак відчитано внесеня, а між ними пос. Гломбінського в

справі розширення урядової польської мови, і інтерпеляції, між якими дві пос. Олесницького про утруднюване торгівлі селянам калушким староством і про надужиття товмацького староства.

З дневного порядку відіслано до комісії банкової справу підвищення вкладок гал. Щадниці (до височини 100 мільонів корон); відтак до правничої комісії внесення пос. Кремни що до змін в громадах кольбушівського повіту. Пос. Крайнький підпирає своє внесення за основане середньої школи в Сокалю, пос. Тарнавський за основане реальної школи в Перемишлі, так само пос. Шаєр жадає середної школи для Кольбушової, а пос. Жардецький для Ланьцута — всі ті внесення відіслано до шкільної комісії.

Пос. Стояловський домагає ся у своїм внесенню, щоби виділя кравчий дав почин до будови громадами «Громадских домів», де удержувала би ся в порядку громадска канцелярія. В другім внесенню жадає пос. Стояловський догідностей для подорожних на залізницях, іменно 4. класи, більше вагонів для некурячих, умивальні в третій класі і спальних місць, а надто... окремих вагонів для жидів. Однак від послідної точки внескодавець відступив, бо, як каже, пересвідчив ся, що не тільки «кождий шляхтич має свого жиди», але і кождий демократ має всіх жидів під полою». Тому для устереження від «похоронів свого внесення, обмежує ся тільки на жаданях більше технічної натурі що до догідности австрійських залізниць». Внесення відіслано до залізничної комісії. — Засіданє триває дальше.

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Ідьте лишень на Гамбург!

пишуть своїм кривним і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблі нашого товариства осягнули під зглядом скористи і безпеченьства світову славу. Подорож від границі прускої до Гамбурга триває лиш 20 годин, і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. **До Канади висилаємо наших пасажерів осібними пароходами,** котрі ідуть просто до Канади, і не треба нігде пересідати! Подорож до Канади і Америки є на Гамбург найкоротша і найдешевша.

Жадайте наших проспектів і ціників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденція! Рускі урядники!

фальк & Со.

Hamburg, Americanaus

Raboisen u. Ferdinandstrasse

87 (57-?)

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНОГО КРЕДИТУ

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмеженому порукою у Львові, ринок ч. 10, дім „Промсвіт“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тільки обезпечені тривало в „Дністрі“ від огню. Членський уділ 50 К можна зложити в ратах; висове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть зятигати **ПОЗИЧКИ** на 6% за предложеном відповідної гіпотeki або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 літ.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦІЯХ і иншім купні землі нехай купуючі звертають ся за позичками до „ДНІСТРА“.

ВКЛАДКИ ШАДНИЧІ приймає Товариство на 4%.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від уділів а часть зиску призначає ся на добродійні цілі; дотепер уділено на церкви, бурси, школи і т. и. 18.385 К.

Стан 31. маз 1904:

Вкладки	1,698.746 К
Уділи	115.947 К
Фонди резервові	23.522 К
Позички	1,403.472 К
Цінні папери, льок. в банках і на рах. біжучий	506.994 К

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Александр Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. Апробований для всіх середних женських шкіл.

Примірник оправлений в полотни 2 К 50 с. (на поштову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інституті для дівчат в Перемишлі

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—31/2), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломню 1/2—30/2 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—30/2 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнцима
8:10	з Станіславова, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делятина, Заліщик, Новоселиці
10:20	з Рашева, Любачева	10:50	до Белца, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліщик, Гусятина
1:10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава	2:45	посл. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вишніці, Керезмезе
1:30	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Самча, Римакова, Івонича, Сянока, Хирова	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посл. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку, Вишніці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від 12/2—30/2 вкл., Скольного (1/2—30/2 вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посл. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рашева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі (12/2—30/2), Скольного (1/2—30/2)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белци, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:10	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліщик, Гусятина, Івани пустого, Скали, Копичинців	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карлсбаду, Хирова, Пешту, Н. Самча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
6:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
6:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—30/2), Гусятина, Керезмезе, Калуша,	10:15	до Перемишля (1/2—30/2 вкл.), Хирова, Н. Загіря
6:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродова, Варшави, Праги, Освєнцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина, Сучави
10:10	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Броцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Скали, Івани пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава,	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Заліщик	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділя)
2:31	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Самча
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	2:51	посл. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—30/2), Сучави, Кіцманя
	на дворець „Лідзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Броцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Янока, Освєнцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Лідзамче“
2:45	посл. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Потутор, Івани пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	10:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятина	2:09	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івани пуст.
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	3:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліщик, Івани пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером (до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/2 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).
зі Шпринга 9:35 вечер. (16 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
з Любіня вез. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейский рхизити ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — Нічні години від 6 вечер до 5:50 рано о'ведено рамками. — В місті продає білетні агенція агенція масонської П. Ст. Соколовського пасаж Гавсманя 2, від 7 рано до 8 вечером. — Бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Крайських ч. 5.) удаєть повідомити в справах залізничних, продає білетні всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8 рано до 3, пополудни, а в неділі і свята від 9 рано до 12, в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудни, 1:05, 3:45 і 5:03 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)
11:10 в ночи (що неділі).
до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/2 до 30/2 вкл.)
1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/2 вкл.) і 5:48 пополудни.
до Шпринга 1:45 попол. (від 1/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).
до Любіня вез. 2:15 попол. (від 1/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).